॥ ३९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ७ ॥ माहितमिति अहितमितिच्छेदः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ जीवतांपुत्रादीनांकार्यंप्रयोजनंपरिष्वंगादिजंसुखंपित्रादिःकुरुतेलभते त्वयिमृतेत्वत्पित्रादीनांकिंसुखंस्यादितिभावः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विशाखयोःविशाखानक्षत्रस्यद्वेभास्वरेतारेतयोर्मध्येगतःपूर्णचंद्रः

सोहंदत्वामघवतेभिक्षामेतामनुत्तमां ॥ ब्राह्मणच्छद्मिनेदेवलोकेगंतापरांगतिं ॥ ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिसूर्यकर्णसंवादेत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ सूर्यउवाच माऽहितंकर्णकार्षीस्त्वमात्मनःसुहृदांतथा ॥ पुत्राणामथभार्याणामथोमातुरथोपितुः ॥ १ ॥ शरीरस्याविरोधेनप्राणिनांप्राणभृद्वर ॥ इष्यतेयशसःप्राप्तिःकीर्तिश्चत्रिदिवेस्थिरा ॥ २ ॥ यस्त्वंप्राणाविरोधेनकीर्तिमिच्छसिशाश्वतीं ॥ सातेप्राणान्समादायगमिष्यतिनसंशयः ॥ ३ ॥ जीवतांकुरुतेकार्यंपितामातासुतास्तथा ॥ येचान्येबांधवाःकेचिल्लोकेस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ ४ ॥ राजानश्चनरव्याघ्रपौरुषेणनिबोधतत् ॥ कीर्तिश्चजीवतःसाध्वीपुरुषस्यमहाद्युते ॥ ५ ॥ मृतस्यकीर्त्याकिंकार्यंभस्मीभूतस्यदेहिनः ॥ मृतःकीर्तिंनजानीतेजीवन्कीर्तिंसमश्नुते ॥ ६ ॥ मृतस्यकीर्तिर्मर्त्यस्ययथामालागतायुषः ॥ अहंतुत्वांब्रवीम्येतद्भक्तोसीतिहितेप्सया ॥ ७ ॥ भक्तिमंतोहिमेरक्ष्याइत्येतेनापिहेतुना ॥ भक्तोयंपरयाभक्त्यामामित्येवमहाभुज ॥ ८ ॥ ममापिभक्तिरुत्पन्नासत्वंकुरुवचोमम ॥ अस्तिचात्रपरंकिंचिदध्यात्मंदेवनिर्मितं ॥ अतश्चत्वांब्रवीम्येतत्क्रियतामविशंकया ॥ ९ ॥ देवगुह्यंत्वयाज्ञातुंनशक्यंपुरुषर्षभ ॥ तस्मान्नाख्यामितेगुह्यंकालेवेत्स्यतितद्भवान् ॥ १० ॥ पुनरुक्तंचवक्ष्यामित्वंराधेयनिबोधतत् ॥ मास्मैतेकुंडलेदद्याभिक्षितेवज्रपाणिना ॥ ११ ॥ शोभसेकुंडलाभ्यांचरुचिराभ्यांमहाद्युते ॥ विशाखयोर्मध्यगतःशशीवविमलेदिवि ॥ १२ ॥ कीर्तिश्चजीवतःसाध्वीपुरुषस्येतिविद्धितत् ॥ प्रत्याख्येयस्त्वयातातकुंडलार्थेसुरेश्वरः ॥ १३ ॥ शक्याबहुविधैर्वाक्यैःकुंडलेप्सात्वयानघ ॥ विहंतुंदेवराजस्यहेतुयुक्तैःपुनःपुनः ॥ १४ ॥ हेतुमदुपपन्नार्थैर्माधुर्यकृतभूषणैः ॥ पुरंदरस्यकर्णत्वंबुद्धिमेतामुपानुद ॥ १५ ॥ त्वंहिनित्यंनरव्याघ्रस्पर्धसेसव्यसाचिना ॥ सव्यसाचीत्वयाचेहयुधिशूरःसमेष्यति ॥ १६ ॥ नतुत्वामर्जुनःशक्तःकुंडलाभ्यांसमन्वितं ॥ विजेतुंयुधियद्यस्यस्वयमिंद्रःसखाभवेत् ॥ १७ ॥ तस्मान्नदेयेशक्रायत्वयैतेकुंडलेशुभे ॥ संग्रामेयदिनिर्जेतुंकर्णकामयसेर्जुनं ॥ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरण० सूर्यकर्णसंवादेएकाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ ७ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ विहंतुंशक्येतिसंबंधः हेतुर्जीवनादिप्रदर्शनंतद्युक्तैः हेतुर्युक्तिस्तद्वंतिचउपपन्नार्थानिहेत्वाभासरहितानिचतैः सर्वतएवात्मानंगोपायेत् नसर्पायांगुलिंदद्यात् शरीरमाद्यंखलुधर्मसाधनमित्यादिभिर्वाक्यैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ ७ ॥

Digitized by Google